

Dosarul nr. 1ra-2184/21
1-21088329-01-1ra-03122021

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofci Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 august 2021, în cauza penală în privința lui

Topor Cătălin XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.06.2021-21.06.2021;

Instanță de apel: 12.07.2021 - 11.08.2021;

Instanță de recurs: 03.12.2021- 02.03.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 21 iunie 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Topor Cătălin a fost recunoscut vinovat și condamnat cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, în baza art.187 alin.(2) lit. d), e) și f) Cod penal, la 3 ani și 4 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui Topor Cătălin în beneficul statului suma de 128 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Topor Cătălin pe 01 iunie 2021, la aproximativ ora 16:00-17:00, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, intenționat, având drept scop sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, a pătruns în gospodăria cet. Mînăscurtă Ana, născută la XXXXX, domiciliată în s. XXXXX, unde, aplicând violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din XXXXX, echimoze cu excoriații pe nas și ambii obraji, care sau produs prin

mecanism de presiune și fricțiune cu obiect contondent, posibil în circumstanțele descrise, la data de 01.06.2021 și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, apoi a sustras în mod deschis de la Mînăscuță Ana mijloace bănești în sumă de 500 lei, care se aflau ascunși într-o băsmăluță legată la piciorul ultimei, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

Pe baza stării *de fapt* expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. d), e) și f) Cod penal, individualizată prin „ *Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrunderea în încăpere, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

3. Avocatul Cebotari Angela în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei și aplicarea unei pedepse prin prisma prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea apelului a indicat că, până la începerea cercetării judecătorești Topor Cătălin a depus în adresa instanței o cerere privind simplificarea procesului, deoarece vina în comiterea infracțiunii și-a recunoscut-o integral în baza căreia cauza penală a inculpatului a fost examinată în procedura specială prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la fază de urmărire penală.

Totodată, vina în comiterea infracțiunii imputate lui Topor Cătălin a fost recunoscută de ultimul încă de la momentul reținerii, colaborând în acest sens cu organul ce urmărire penală la descoperirea infracțiunii de jaf.

Avocatul cu trimitere la prevederile art.art.61 și 75 Cod penal, a menționat că instanța de apel să țină cont de faptul că inculpatul Topor Cătălin se află la evidența medicului psihiatru cu diagnoza retard mintal, fapt care se confirmă prin înscrisurile anexate la materialele cauzei.

În final, avocatul a invocat că nu este de acord cu pedeapsa dată și solicită ca pedeapsa sub formă de închisoare să fie suspendată condiționat în temeiul art.90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 august 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală privind reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă a închisorii în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prevăzută de legislator sub formă de închisoare, cu respectarea prevederilor legale.

În speță, circumstanțe atenuate nu au fost stabilite, circumstanțe agravante a fost stabilit că infracțiunea comisă în stare de ebrietate, iar potrivit prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal, fapta comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor grave.

Din materialul caracteristic al inculpatului Topor Cătălin, instanța de apel a stabilit că acesta se caracterizează din punct de vedere nesatisfăcător, la evidența medicului narcolog nu se află, dar se află la evidența medicului psihiatru, cu diagnoza retard mintal ușor din copilărie

Totodată, conform cazierului judiciar (forma 246) s-a atestat că Topor Cătălin nu este la prima sa abatere de la legislația penală și anume, ultimul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Soroca sediul Central din 12.07.2019, în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal - la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prima instanța la aplicarea pedepsei a ținut cont și de prevederile art.70 alin.(3¹) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a subliniat că prima instanță a verificat posibilitatea aplicării unei alte categorii de pedeapsă, mai blândă decât închisoarea cu ispășirea reală a pedepsei aplicate, adică posibilitatea aplicării pedepsei conform prevederilor art.90 Cod penal, solicitată de către apărător, dar nu a găsit careva temeiuri de suspendare condiționată a executării pedepsei, chiar dacă inculpatul și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii integral și este în prezența unei maladii fiind la evidența medicului psihiatru.

La fel, s-a respins de către instanța de apel și afirmațiile invocate în apel, că inculpatul Topor Cătălin se află la evidența medicului psihiatru cu diagnoza retard mintal, fapt care se confirmă prin înscrisurile anexate la materialele cauzei, deoarece nu constituie temei de casare a sentinței instanței de fond.

5. Avocatul Palade Rodica în numele inculpatului în baza art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, nu este de acord parțial cu decizia, în partea ce ține de aplicarea pedepsei, deoarece pedeapsa aplicată este prea aspră, nu s-a ținut cont de faptul ca inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise și are 19 ani, se află la evidența medicului psihiatru cu diagnoza retard mintal ușor a înaintai cerere de examinare a cauzei penale în baza art.364¹ Cod de procedură penală, careva pretenții față de inculpat nu au fost înaintate. Chiar dacă instanța a făcut referire la faptul că acesta anterior a fost condamnat acesta a executat pedeapsa stabilita sub formă de muncă neremunerată, fiind exclus de la evidența Biroului de Probațiune.

Avocatul a considerat că, argumentele invocate de instanță de apel în decizie privitor la faptul că anume aplicarea unei pedepse privative de libertate ar fi unica metodă de corectare și restabilire a echității sociale sunt insuficiente și nu este motivată imposibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal care este prevăzută de legea penală.

În acest context, recurentul a menționat că inculpatul deși a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală i-a fost aplicată nejustificat o pedeapsă atât de aspră, nefiind argumentată și imposibilitatea aplicării unei alte pedepse cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

5.1. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de avocat în numele inculpatului, menționând că acestea urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, totodată, criticând decizia și sub aspectul pct.10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75, Cod penal, totodată ținând cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite - care se atribuie la categoria celor grave, de personalitatea acestuia - care nu este la prima abatere de la legii, fiind anterior condamnat pentru comiterea de infracțiuni similare, de faptul că se caracterizează din punct de vedere nesatisfăcător, la evidența medicului narcolog nu se află dar se află la evidența medicului psihiatru, cu diagnoza retard mintal ușor din copilărie

La fel și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de circumstanțele atenuante care conform art.76 Cod penal nu au fost stabilite și circumstanțe agravante conform art.77 Cod penal a fost reținută de instanța comiterea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate alcoolică.

În aceste circumstanțe fiind aplicate corect și prevederile art.70 alin.(31) Cod penal la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

Totodată, Colegiul penal menționează că, cauza a fost examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul a recunoscut integral vinovăția și instanța de apel la emiterea deciziei a ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Referitor la alegația avocatului că în privința inculpatului urmă a fi aplicată de către instanțe de judecată o pedeapsă non privativă de libertate, Colegiul penal amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o prerogativă instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În aceste circumstanțe se reține că, instanța de apel corect a stabilit că, Topor Cătălin anterior a fost condamnat la 150 ore de muncă în folosul comunității, prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Central din 12 iulie 2019, însă concluziile de

rigoare nu le-a făcut, săvârșind din nou cu intenție o infracțiune gravă.

Astfel, Colegiul penal respinge argumentele invocate în recurs, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a executării pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecătii, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 august 2021, în cauza penală în privința lui *Topor Cătălin XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 martie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie